

השנה החדשה החלה באותה נימה שבה הסתיימה תשכ"ז: נימה של טירור. הפצצה בקולנוע ציון בירושלים השפיעה על אזרחי המדינה יותר מכל מעשה אחר של המחתרות הערביות, למרות שכל בר דעת ידע כי נסיון כזה עלול לבוא. תגובת המשטרה וכוונות הכסתון לנסיון זה לוטה עדיין בערפל סמיך של סודיות. כל שמותר היה לפרסם הוא: החקירה נמ' שכת.

על כן, בהתקרב יום הכיפורים תשכ"ח, בירכו הקצינים (ואותם אזרחים שידעו על הנעשה) איש את רעהו בנוסח חדש של ה' ברכה המסורתית: "גמר חקירה טובה!"

היסטוריה

לא

כל כך כבש

"ראיתי מכונית ריקה מגיעה לבית ראש הממשלה ואטלי יוצא בתוכה" היתה תגובתו הניבונית של וינסטון צ'רצ'יל כאשר רביסון קלמנט ריצ'ארד אטלי, נבחר ב'26 ליוני 1945, לראש ממשלת בריטניה, ב' קולות הבחורים שהחליטו להדיח את ארויכל הנצחון צ'רצ'יל. אטלי נמוך-הקומה ונעים-ההליכות, עורך-דין ובנו של עורך-דין, שהגיע לשורות הלייבור מתוך הכרה, לא היה אפס כל כך מבוסס כפי שקודמו לתפקיד ניסה לתארו. למרות שאטלי, ששרת בממשלת הלייבור הלאומי של צ'רצ'יל כסגן ראש הממשלה, נהנה מהגדרת עצמו כ"ככבש בעור של כב" שים" הרי היה אטלי, שנפטר השבוע בגיל 84, ברדלס צעיר כשהמדובר היה בהבאת בריטניה לתוך המחצית השנייה של המאה העשרים. תחת השמש... היה זה אטלי שהפך משך שש שנות שלטונו את בריטניה ל-

אטלי

תגובה ניבונית

מדינת סעד, "מן העריסה ועד הקבר"; היה זה אטלי שהנהיג ביטוח רפואי חנינם; היה זה אטלי שביצע את הלאמת הרכבות, מי פעלי הפלדה, והפחם והיה זה אטלי שהחל בתהליך פירוק האימפריה הבריטית, ה' מעמסה שמנעה מבריטניה לתפוש את מקור מה תחת השמש.

בעת שלטונו זכו הודו (וכתוצאה מכך פאקיסטן, חבלי-הארץ המוסלמים שפרשו מהודו); ציילון ובורמה בעצמאות מלאה והיה זה גם ביום ה'1021 ליום עלותו של אטלי לשלטון, ה'14 למאי 1948, שדגל בריטניה הגדולה הורד מן התורן בבית הנציב העליון בירושלים וההיסטוריה החלה מקבלת ממדים חדשים בארץ-ישראל.

המיבצע הגדול ביותר בחולדות משטרת ישראל נערך עתה כדי

פור, באפלה ששררה אותה שעה באולם. "הרגשתי שזו פצצה. רצתי מיד עם זה החוצה."

"העיקר - למונע פוגרום"

הצעיר שמסר את התיק לידי ניגור, ה' היה יהואל טובול, בן 16 וחצי. הוא

רבע, ובתי-המרקחת סגורים. עליה לקחת עיתון ולראות איזה בית-מרקחת תורני פתוח. הן יצאו.

"כמה רגעים אחרי זה - גם הבחור שבא איתן עזב. לא פניתי אליו בכלל.

"לא הספקתי לחשוב למה הם עזבו, ר' שמעתי פתאום מישהו צועק מהדלת: אדוני, אדוני, בוא הנה!"

שתי כושיות ונער - אלה הן ה' דמויות המרכזיות בפרשת הפצצה ב' קולנוע ציון בירושלים.

שתי נערות כושיות המדברות ערבית, ר' עימן צעיר לבוש חליפה וענוב עניבה.

הם נכנסו לקולנוע - וכאשר יצאו, לפני תום ההצגה, השאירו על מושביהם את ה'

בעקבות המחתרת

בא עם חברו, דויד בוסקילה, לראות את סרטי-המתח דווקא באגידורו.

אבל מה שהתרחש על הבד לא הפריע לו לראות את המתרחש על הכיסאות שלידו. כאשר קמו שתי הכושיות והנער, הבחין טובול, כי השאירו אחריהם את התיק ה' שחור. הוא לקח אותו החוצה, וכעבור דקות

"ניגשתי אליו והוא אמר לי: תראה מה זה..."

"ראיתי שזה תיק שחור של גברת, ויש עליו ריץ-רץ. הפסתי אותו וזווצאתי אותו למיסדרון. שב פתחתי את הריץ-רץ, וראי' תי שיש בפנים שעון גדול, והיו בו כל מיני חוטים בצבע אדום. השעון האיר עם פוס-

פצצה שנועדה להפיל מאות חללים בקולנוע הרחוס.

חללים מעוצמת ההתפוצצות עצמה, וחל' לים מן הבהלה הנוראה שהיתה פורצת ל' אחר מכן.

שתי כושיות ונער - שמייד לאחר מכן הפכו למוקד של החיפושים המדוקדקים וה' נרחבים ביותר שנערכו אי-פעם עלידי משי-טרת ישראל וכוונות הביטחון.

הכל הועמד על הרגליים. קצינים בכירים לא ישנו ימים ולילות. שוטרים, בלשים, אנשי שירותי-הביטחון פשטו על ירושלים המזרחית ועל סביבתה.

מכוניות משטרתיות יצאו ונכנסו לחצר מטה המחוז, במיגרש הרוסים. הם הביאו בלי הרף עצורים.

חשודים שחקירתם התנהלה בסרט הנע. **תמונה:** הכניסה למטה המחוז. שני גיפים וסטיישן של המשטרה דהרו פנימה, בחריקת גלגלים. מתוכם קפצו שוטרים, ש' לא נחו רגע בחיפושיהם אחרי שתי ה' כושיות והנער.

הם הביאו איתם חשודים וחשודות ל' חקירה.

כעבור שעה וחצי, כאשר נשאל סגן מפקד הנפה, פקד שמעון מרקוביץ, אם יש לו מה לספר, סירב לגלות את תוצאות החקירה. הוא רק היה מוכן לומר, כי המצוד ש' נערך הוא חסר-תקדים בחולדות משטרת ישראל.

כי הפשע, שרק במיקרה נימנע, היה חסר-תקדים בחולדות המדינה.

שעון מאיר באפנה

ה' הו סיפורו של עובדיה ניגור (65), מנהל אחראי בקולנוע "ציון", כפי שמסר אותו כמה דקות אחרי המיקרה:

"בשעה שמונה פחות רבע, כשהייתי ב' מיסדרון הקולנוע, ניגשו אלי שתי נערות כושיות ונער. הכושיות נראו לי צעירות. אני חושב שאחת היתה בת 18-20, והשנייה בת 16-18. המבוגרת לבשה שימלה צהובה פירחוגנית. היא היתה קצת שמנמנית ובגובה של מטר שישים. אני זוכר שלא היה לה אודם על השפתיים.

"השנייה היתה יותר רזה ויותר נמוכה. ה' בחור היה בערך בן 18, והוא לבש מעיל כהה עם עניבה.

"במיסדרון, שאל אותי הבחור שהיה עם שתי הכושיות, בערבית, אם שלושת הכר' טיסים שקנו בקופה הם בשרה אחת. עניתי לו שכן. הם נכנסו לאולם.

"הסדרן קיבל אותם והושיב אותם בשור' רה 25.

"כעבור רבע שעה בערך ראיתי ששתי ה' כושיות יוצאות מהאולם. התפלאתי נורא. מפני שהסרט הזה הוא סרט-מתח ואנשים לא עוזבים באמצע. ניגשתי אליהן ושאלתי למה הן עוזבות. חשבתי שאחת מהן מרי' גישה רע, ורציתי להציע להן עזרה ראשונה. המבוגרת יותר, השמנה, אמרה לי בערבית: הסרט הזה לא מוצא הן בעיני. אני לא רוצה להיות בו. אני רוצה ללכת לבית-מרקחת.

"שאלתי אותה למה היא רוצה ללכת ל' בית-מרקחת. היא ענתה שהיא רוצה לקנות משהו.

"הסכרתי לה שהשעה עכשיו שמונה ר'

כל חפץ חשוד שניקרה בדרכם. במקום זה נתי' נלה מצבר חשמלי. חולייה מיוחדת הוזעקה ל' מקום, בדקה את החפץ החשוד לאור זרקורים. השוטרים גילו רפעולות אלה אומץ לב רב.

החבלנים בודקים